

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIJSKI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o I 145318 23 Gž
Brčko, 27.4.2023. godine

Apelacijski sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Amele Mustafić kao predsjednice vijeća, Roberta Jovića i Srđana Nedića kao članova vijeća, u ovršnom predmetu tražitelja ovrhe E.M. i H.N., oboje iz B., zastupani po opunomoćenicima Jovanu Vukoviću i Siniši Jovanoviću, odvjetnicima iz Brčkog, protiv ovršenika O.M., A.M., obojica iz B., zastupani po opunomoćeniku Mirku Simiću, odvjetniku iz Brčkog i E.S. iz B., radi diobe prodajom, odlučujući o žalbi ovršenika O.M. i A.M. izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 145318 22 I od 30.1.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.4.2023. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba ovršenika O.M. i A.M., obojica iz B., se ODBIJA i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 145318 22 I od 30.1.2023. godine, POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 145318 22 I od 30.1.2023. godine (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje ili ožalbeno rješenje) odlučeno je da se prigovor ovršenika O.M. i A.M. iz B. odbija kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja ovršenici O.M. i A.M., (u daljnjem tekstu: ovršenici) su pravovremeno izjavili žalbu u kojoj u bitnom navode da su podnijeli tužbu sudu radi utvrđenja vlasništva imovine i da su dostavili dokaz da je postupak pokrenut i da će odluka tog suda utjecati da se stanje u zemljišnoj knjizi izmijeni, točnije da ovršenici postanu vlasnici nekretnine u većem dijelu. Smatraju da se radi o razlogu za prigovor u smislu odredbe članka 59. stavak (1) točke 6) i 10) Zakona o ovršnom postupku.

U odgovoru na žalbu ovršenika, tražitelji ovrhe E.M. i H.N. (u daljnjem tekstu: tražitelji ovrhe) pobijaju istaknute žalbene navode i razloge i predlažu ovom sudu da žalbu odbije kao neutemeljenu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Nakon što je ispitao prvostupanjsko rješenje u smislu odredbe članka 341. u svezi sa odredbom članka 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj

28/18 i 6/21, u daljnjem tekstu Zakon o parničnom postupku) i u svezi sa odredbom članka 23. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 39/13, 47/17 i 2/21 u daljnjem tekstu: Zakon o ovršnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, rješenjem o ovrsi broj 96 o I 145318 22 I od 29.4.2022. godine, dozvolio je ovrhu po prijedlogu tražitelja ovrhe protiv ovršenika, radi diobe prodajom, na temelju ovršne isprave, rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o V 106053 17 V od 23.12.2020. godine, u kojoj se, odredila ovršna dioba prodajom stvari odnosno nekretnine (bliže označene u prijedlogu za ovrhu) kao i da se određuju troškovi ovrhe u ukupnom iznosu od 2.746,00 KM.

Protiv rješenja o ovrsi ovršenici su izjavili prigovor u kojem su u bitnom istakli da se nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka iz oblasti građevinarstva Gorana Novakovića, a koji je dostavljen u privitku datog prijedloga, ne može koristiti kao dokaz u ovom ovršnom postupku iz razloga što je sačinjen za potrebe drugog (izvanparničnog) postupka koji se ranije vodio, da je navedeno u suprotnosti sa načelom neposrednosti, te da u tom smislu značaj ima samo nalaz i mišljenje vještaka kojeg je u tom svojstvu i u tom postupku odredio sud/postupajući sudac. Zatim da je ovršenik O.M. zajedno sa sinom A.M., unazad 45 godina ulagao u predmetnu nekretninu, te da su pokrenuli odgovarajući postupak pred stvarno i mjesno nadležnim sudom, zbog čega su predložili da se predmetni ovršni postupak prekine do okončanja parničnog postupka.

Prvostupanjski sud je ožalbenim rješenjem od 30.1.2023. godine navedeni prigovor odbio, uz obrazloženje da su točni navodi ovršenika da se nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke od 17.10.2020. godine o vrijednosti predmetne nekretnine koje je vještačenje sprovedeno u izvanparničnom postupku, ne može prihvatiti prilikom utvrđivanja vrijednosti nekretnine u ovom ovršnom postupku, iako se radi o istoj nekretnini, obzirom da je isto provedeno po rješenju o vještačenju suda u izvanparničnom postupku u kome je donesena ovršna isprava na temelju koje je dozvoljena predmetna ovrha, te da je sukladno načelu neposrednosti o načinu utvrđivanja vrijednosti nekretnine neophodno da odluku donese sud u ovršnom postupku. Međutim, to nije razlog koji sprječava provođenje ovog ovršnog postupka, obzirom da će po pravomoćnosti rješenja o ovrsi sud donijeti odluku o načinu utvrđivanja vrijednosti nekretnine čija je dioba prodajom predmet ovog ovršnog postupka. U pogledu prijedloga ovršenika da sud prekine ovaj ovršni postupak, prvostupanjski sud nije usvojio, obzirom na to da je odredbom članka 41. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku propisano da sud ne može prekinuti ovršni postupak da bi sačekao odluku nadležnog suda ili drugog organa o prethodnom pitanju.

Odluka prvostupanjskog suda je pravilna.

Naime, odredbom članka 41. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku je propisano da sud ne može prekinuti ovršni postupak da bi sačekao odluku nadležnog suda ili drugog tijela o prethodnom pitanju, pa kako je podneskom od 18.10.2022. godine (dokaz o pokrenutom parničnom postupku dostavljen

26.10.2022. godine) ovršenik predložio da se predmetni ovršni postupak prekine do okončanja parničnog postupka koji su ovršenici pokrenuli radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama koje su predmet ovog ovršnog postupka, onda je, imajući u vidu gore spomenutu odredbu članka 41. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku koja je imperativnog karaktera, po ocjeni ovoga suda, pravilno odlučio prvostupanjski sud kada je prijedlog ovršenika za prekid ovršnog postupka odbio.

Takođe, neutemeljeni su navodi ovršenika da se kod gore navedenih navoda radi o razlogu za prigovor u smislu odredbe članka 59. stavak (1) točke 6) i 10) Zakona o ovršnom postupku, jer ovršenik nije iznio niti jedan dokaz da su u predmetnoj ovrši stvari Zakonom o ovršnom postupku izuzete, kao ni dokaz da je nakon donošenja ovršne isprave nastupila činjenica koja je trajno ili za određeno vrijeme odgodila, zabranila, izmijenila ili na drugi način onemogućila ispunjenje potraživanja, dok nove činjenice i novi dokazi ili drugačija odluka o prethodnom pitanju predstavljaju razloge za ponavljanje parničnog postupka, a ne razloge za prigovor protiv rješenja o ovrši.

Slijedom iznesenog, valjalo je žalbu ovršenika odbiti i prvostupanjsko rješenje potvrditi, na temelju članka 357. stavak (1) točka b) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u svezi sa odredbom članka 23. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Amela Mustafić